

[Anna Rasmussen.]

og hans Familie Underholdshjælp som Særhjælp efter visse nærmere Regler.

Vi ved, at der er mange Mennesker, som trænger til den Særhjælp, som efter dette Forslag kan ydes dem. Jeg takker derfor den højtærede Socialminister for Lovforslaget. Jeg tror, at der desværre er mange Mennesker, som lider af Gigt og reumatiske Sygdomme, og ser hen til, naar Gigtudvalget engang bliver færdigt med sit Arbejde, at der saa kan blive fremsat et Lovforslag til Glæde og Gavn ikke alene for disse Mennesker, men for hele Samfundet.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse her i Tinget.

Jens Jensen: Det er vist den almindelige Opfattelse i alle politiske Partier paa Rigsdagen, at det offentlige maa yde størst mulig Hjælp, det gælder baade lægeligt og økonomisk, til Gigtsygdommenes Bekæmpelse. Det vil være nødvendigt, at der tilvejebringes de mest effektive Foranstaltninger til Forebyggelse af disse ondartede Sygdomme. Gigtsygdommen er maaske med Undtagelse af Tuberkulose og Kræft den alvorligste og mest udbredte Sygdom, som Befolkningen er plaget af. Tilsyneladende staar man her over for en Sygdom, som det volder vore dygtige Læger store Vanskeligheder at helbrede. Det er en Opgave for os at tilvejebringe den bedst mulige Lægehjælp for de Mennesker, som er angrebet af Gigtlidelser. Jeg hilser derfor med Tilfredshed Socialministerens Lovforslag, der tager Sigte paa en bedre lægemæssig og sundhedsmæssig Behandling af disse Patienter, med stor Tilfredshed. Det giver en betydelig bedre økonomisk Støtte til de paagældende og deres Familier.

Efter Lovforslaget vil Hjælpen, der ydes, være at betragte som Særhjælp og ikke, saaledes som Loven nu er affattet, som Kommnehjælp. Der opnaas herved, at Opholdet for disse gigtlidende Personer paa dertil indrettede Helbredelsesanstalter ydes uden Retsvirkning, ligesom der samtidig bliver Mulighed for at yde Underholdshjælp til Familier som Særhjælp efter visse nærmere Regler.

Ændringen til § 265 i Forsorgsloven medfører, at de Personer, som lider af Gigtforandringer af Leddene, nu kommer ind under de samme Vilkaar som Tuberkulosepatienter og Kræftpatienter, hvilket maa hilses med Tilfredshed.

I Forbindelse med dette Forslag, der

omhandler Personer med Gigtforandringer i Leddene, melder sig for en ikke lægekyndig det Spørgsmaal, om det vil være muligt lægeligt at foretage en forsvarlig Afgrænsning af de Persongrupper, som den foreslaaede Ordning skal omfatte.

Jeg vil ogsaa gerne stille et andet Spørgsmaal til Ministeren, nemlig om Ministeren er i Stand til at give en Redegørelse for, hvor store Merudgifterne bliver. Der findes ikke nogen Oplysning herom i Lovforslagets Bemærkninger. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister vil udtale sig om disse to Spørgsmaal angaaende Lovens Administration og de dermed forbundne Udgifter.

Mit Parti nu med Velvilje paa en Forbedring af de nuværende Forhold med Hensyn til Behandlingen af de Gigtpatienter, som det her drejer sig om. Der skabes ved de foreslaaede Bestemmelser Mulighed for en mere effektiv lægelig Behandling og en bedre økonomisk Hjælp til de omtalte Gigtpatienter og deres Paarørende. Gigtens Bekæmpelse er en Samfundsopgave, en Opgave, som vi maa være opmærksomme paa og søge at løse med alle til Raadighed staaende Midler. Gigten koster det danske Samfund store Millionbeløb aarligt og Tab af Arbejdskraft, og det maa være en kær Pligt at hjælpe de syge Mennesker i det Omfang, det lægemæssigt og økonomisk vil være muligt.

Jeg tilsiger hermed den højtærede Socialminister mit Partis Støtte til Behandlingen af Forslaget, men da jeg har stillet de to Spørgsmaal, henstiller jeg alligevel, at man faar en kort Udvalgsbehandling af Forslaget.

Jørgen Jørgensen: Det har altid været en ubehagelig Opgave for Administrationen af Forsorgsloven at blive stillet over for de Tilfælde af Gigtlidelser, hvor man ikke kunde hjælpe paa anden Maade end gennem Kommnehjælp. Jeg forstaar udmærket, at man i 1933, da man lavede den store Reform, var usikker over for, hvordan man skulde gribe dette Spørgsmaal an. Man har vel Lov at haabe, at det kolossale Arbejde, der har været gjort fra lægevidenskabelig Side med Hensyn til Behandling af Gigt gennem de senere Aar, nu er naaet saa langt frem, at man kan afgrænse ogsaa denne Sygdom, selv om vi, der ikke er Læger, godt kan se de store Vanskeligheder, der er forbundet dermed. Det maa nu være rimeligt at faa den ind under de samme Særhjælpsregler, som de Sygdomme, der er nævnt i de Bemærkninger, der medfølger Lovforslaget. Jeg tror, det er en meget nyttig Foranstaltning, at man her giver Administrationen Lejlighed